Lietas arhīva Nr. CA-1926-20/24
ECLI:LV:RAT:2020:1026.C30846618.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2020.gada 26.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Ineta Ozola un tiesnesis Normunds Riņķis,
izskatīja tiesas sēdē rakstveida procesā, Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uztura līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamajiem īpašumiem sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 27.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ cēlis tiesā prasību pret /pers. B/ par uztura līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamajiem īpašumiem, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1415., 1438., 2096., 2105.pantu lūdzis tiesu atcelt 2012.gada 12.septembra uztura līgumu, noslēgtu starp /pers. A/ un /pers. B/; atjaunot prasītājam īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu adresē: /adrese A/, ierakstot Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā/nodalījuma numurs/par nekustamā īpašuma īpašnieku prasītāju; piedzīt no atbildētājas visus tiesas izdevumus.

[1.1] No prasības izriet, ka 2012.gada 12.septembrī pušu starpā noslēgts uztura līgums, ar kuru prasītājs atsavinājis atbildētājai dzīvokļa īpašumus /adrese B/ un /adrese A/, savukārt atbildētāja apņēmās nodrošināt prasītāju ar ēdienu, mitekli, apģērbu un kopšanu.
Prasītājs uzskata, ka atbildētāja nepilda savas uzņemtās saistības, jo nav nodrošinājusi prasītāju ar ēdienu un apģērbu kopšanu, kā arī prasītāja finansiālais stāvoklis ļauj viņam rūpēties par sevi pašam un sevi uzturēt.

[1.2] Prasītājs iesniedzis pirmās instances tiesā prasības papildinājumus, kuros norādījis, ka noslēgtais uztura līgums pēc būtības ir fiktīvs darījums, jo tika noslēgts ar mērķi, lai nekustamie īpašumi, kurus prasītājs it kā nodod atbildētājai par uztura došanu, nebūtu iekļauti mantojuma masā un, lai prasītāja bērni, ar kuriem prasītājam ir sliktas attiecības, nevarētu tos mantot.

[2] Atbildētajās pirmās instances tiesai sniegusi rakstveida paskaidrojumus, kuros prasību neatzīst.
[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 27.marta spriedumu /pers. A/ prasība pret /pers. B/ par uztura līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamajiem īpašumiem noraidīta.
Tiesas spriedums pamatots ar šādiem motīviem:

[3.1] Tiesa konstatēja, ka atbildētājai ir īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu adresē /adrese A/ kadastra Nr./kadastra numurs A/, nostiprinātas 2012.gada 2.oktobrī (lietas 13.-14.lapa), savukārt nekustamā īpašuma /adrese B/īpašnieks joprojām ir prasītājs, ko pierāda ieraksti Zilupes pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./nodalījuma numurs A/, ar kadastra numuru /kadastra numurs B/, Zemesgrāmatas datu bāzē.
Līdz ar to tiesa secināja, ka apstākļos, kad minētā īpašuma īpašnieks joprojām ir prasītājs, atbildētājai pretpienākums (uztura došanas saistība) nav iestājusies.
Norādot, ka apstāklis, ka atbildētāja uztura līgumu pildījusi bez īpašuma tiesību nostiprināšanas zemesgrāmatā, nerada tiesības prasītājam prasīt uztura līguma atcelšanu nepienācīgas pildīšanas dēļ, tiesa atzina, ka pušu argumenti par uztura līguma 4.1 punkta izpildi no atbildētājas puses un attiecībā uz šo iesniegtie pierādījumi nav vērtējami.

[3.2] Ievērojot Civillikuma 2104.panta nosacījumus un Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012. gada 25.janvāra sprieduma lietā Nr.SKC–227/2012 atziņas, tiesa secināja, ka prasītāja norādītie apstākļi - intereses trūkums, spēja pašam sevi apgādāt, gribas defekts parakstot līgumu, neatbilst Civillikuma 2193.pantā noradītā svarīga iemesla tvērumam.
Tāpat tiesa atzina, ka nav pamatota prasītāja atsaukšanās uz Civillikuma 2105.pantu, jo minētā norma ir cieši saistīta ar 2104.panta piemērošanu.

[3.3] Tiesa norādīja, ka Civillikuma 1404.pantā ir uzskaitīti pieci darījumam nepieciešamie elementi: 1) darījuma dalībnieki (1405.–1411. pants); 2) tiesisku darījumu priekšmets (1412.–1426. pants); 3) gribas izteikums un īstums (1427.–1468. pants); 4) tiesiska darījuma sastāvdaļas (1469.–1472. pants); 5) tiesiska darījuma forma (1473.– 1481. pants), secinot, ka visi minētie pieci elementi ir ņemami vērā katrā tiesiskā darījumā. Savukārt kāda elementa neesamība vai nepilnība attiecīgi padara konkrētu darījumu par spēkā neesošu, apstrīdamu vai tādu, kura spēkā esamību iespējams saglabāt, veicot kādas papildu darbības, kas novērš sākotnēji pieļautos trūkumus.

[3.3.1] Tiesa konstatēja, ka uztura līgums pušu starpā noslēgts 2012.gada 12.septembrī, parakstīts notāra klātbūtnē. Lai gan notārs norādījis, ka dokuments atzīstams par privātu dokumentu, no līguma izriet, ka notārs ir "izskaidrojis līdzēju gribu un darījuma noteikumus, skaidri un nepārprotami pierakstījis personu paziņojumus, iepazīstinājis līdzējus ar iespējamām darījuma tiesiskajām sekām, lai likuma nezināšana un pieredzes trūkums netiktu izmantos viņiem par ļaunu".

Apstākļos, kad uztura līgums parakstīts notāra klātbūtnē un pusēm notārs izskaidrojis līdzēju gribu, darījuma noteikumus iepazīstinājis ar darījuma tiešākajām sekām, tiesa atzina, ka nav šaubu par prasītāja gribas īstumu (Civillikuma 1440.pants).

[3.3.2] Tiesa atzina, ka prasītājs nav cēlis prasību par uztura līguma atzīšanu par spēkā neesošu neatļautas vai nepieklājīgas darbības dēļ, savukārt uztura līguma slēgšana laulāto starpā pati par sevi nav neatļauta vai nepieklājīga darbība.

Norādot, ka prasītājs cēlis prasību uz diviem pamatiem, neņemot vērā, ka katram no tiem ir savas tiesiskās seka, tiesa prasību atzina par noraidāmu.

[4] **Prasītājs/pers. A/** iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā **pārsūdzējis spriedumu pilnā apmērā,** norādot šādus apelācijas sūdzības argumentus:

[4.1] Apelators uzskata, ka tiesa nepienācīgi vērtējusi paskaidrojumus, norādītos apstākļus un pierādījumus lietā, kas noveda pie nepareiza sprieduma.

Prasītājs savā prasībā bija tieši norādījis un vērsis tiesas uzmanību uz to, ka atbildētāja nepilda savas uzņemtās saistības saskaņā ar uztura līgumu, tāpēc prasītājs vairs nav ieinteresēts šī uztura līguma izpildē.

Uztura līguma 5.punktā norādīts, ka uztura ņēmējs nodod dzīvokļa īpašumus uztura devējam valdījumā un lietojumā bez īpašām formalitātēm šī līguma noslēgšanas dienā. Līdz ar dzīvokļa īpašumu nodošanas dienu līdzēju starpā norobežojami visi maksājumi, kas saistīti ar dzīvokļa īpašumu uzturēšanu un izmantošanu.

Savukārt uztura līguma 6.punktā ir rakstīts, ka līdzēji vienojas lūgt Ludzas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļu nostiprināt: uztura devēja īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumiem [..]

Tātad, slēdzot uztura līgumu pie notāra, puses atrunājuši arī nostiprinājuma lūgumus par diviem dzīvokļa īpašumiem, kas nepieciešami īpašuma tiesību reģistrācijai uz atbildētājas kā uztura devējas vārda.

[4.2] Fakts, ka īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese A/, ir reģistrētas uz atbildētājas vārda, apliecina, ka atbildētājas rīcībā ir dokumenti, kas nepieciešami īpašuma tiesību reģistrācijai uz viņas vārda saskaņā ar uztura līgumu. Savukārt apstāklis, ka īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese B/ nav reģistrētas uz atbildētājas vārda, vēlreiz apstiprina saistību nepildīšanu no atbildētājas puses vai izvairīšanos no savu saistību izpildes, ko tiesa nav ņēmusi vērā.

Prasītājs nelieto uztura līgumā minētos dzīvokļus, bet ir veicis visas darbības, lai atbildētāja varētu reģistrēt īpašuma tiesības uz abiem dzīvokļa īpašumiem. Prasītājs objektīvi nevar ietekmēt atbildētājas rīcību, ja viņa nereģistrē īpašuma tiesības uz dzīvokli.

[4.3] Apelators uzskata, ka tiesa nav pienācīgi izspriedusi šo civillietu, nav pienācīgi izvērtējusi paskaidrojumus, lietas apstākļus un pierādījumus lietā, kas noveda pie nepareiza sprieduma, kas ir atceļams.

[5] Pamatojoties uz 2020.gada 5.jūnija COVID-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka konkrētajā civillietā pastāv iespēja nodrošināt lietas dalībnieku procesuālās tiesības, arī nerīkojot mutvārdu tiesas sēdi, un vienbalsīgi atzīst, ka lietas izskatīšana apelācijas instances tiesā veicama rakstveida procesā.

Pusēm 2020.gada 15.jūlijā nosūtīts tiesas paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Civilprocesa likumam atbilstoši lūgumi tiesas noteiktajā termiņā netika iesniegti, kā arī lietas dalībnieki nebija izmantojuši savas tiesības iesniegt rakstveida paskaidrojumus Civilprocesa likuma 166.panta kārtībā.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar prasību, apelācijas sūdzību un izvērtējusi visus pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir noraidāmas šādu motīvu dēļ:

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ņemot vērā apstākli, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, tad arī prasība apelācijas kārtībā tiek izskatīta pēc būtības pilnā apmērā, atbilstoši prasītāja apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem.

[6.1] Lietā nav strīda par faktu, ka starp prasītāju kā uztura ņēmēju un atbildētāju kā uztura devēju 2012.gada 12.septembrī tika noslēgts uztura līgums, saskaņā kuru prasītājs atsavināja un nodeva atbildētājai divus nekustamos īpašumus, bet atbildētāja apņēmās izpildīt uztura došanas pienākumu.

Lietā nav strīda par šī līguma spēkā esamību.

[6.2] Pirmās instances tiesas spriedumā konstatēts, ka atbildētājai ir īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu adresē /adrese A/ kadastra Nr./kadastra numurs A/, nostiprinātas 2012. gada 2.oktobrī, savukārt nekustamā īpašuma /adrese B/ īpašnieks joprojām ir prasītājs, ko pierāda ieraksti Zilupes pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./nodalījuma numurs A/, ar kadastra numuru /kadastra numurs B/, Zemesgrāmatas datu bāzē. Spriedumā tiesa secinājusi, ka apstākļos, kad īpašuma Zilupes novadā īpašnieks joprojām ir prasītājs, atbildētājai pretpienākums (uztura došanas saistība) nav iestājusies.

Šo tiesas secinājumu savā apelācijas sūdzībā apstrīd prasītājs.

[6.2.1] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasītāja apelācijas sūdzībā minēto, ka no uztura līguma p.6. izriet, ka līdzēji vienojas lūgt Ludzas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļu nostiprināt: Uztura devēja īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumiem [..] un līdz ar to prasītājs no savas puses ir izdarījis visu nepieciešamo, lai atbildētāja varētu nostiprināt zemesgrāmatā savas īpašuma tiesības arī uz nekustamo īpašumu/adrese B/.

Apstāklis, ka atbildētāja savas īpašuma tiesības nav nostiprinājusi, neatbrīvo viņu no uztura līguma izpildes pienākuma un līdz ar to pirmās instances tiesas spriedumā izdarītais secinājums par uzturdošanas saistības neiestāšanos nav pamatots, jo uzturdošanas saistības neizpilde nevar būt atkarīga no tā, ka uzturdevējs neizmanto savas tiesības.

[6.3] Prasītājs norādījis, ka atbildētāja nepilda uzturdošanas pienākumu, nepilda Civillikuma 2098.pantā paredzētos pienākumus, tālab uztura līgums būtu jāatceļ uztura devējas vainas dēļ saskaņā ar Civillikuma 2105.panta noteikumiem – līguma neizpildīšanas dēļ.

[6.3.1] No prasības izriet ka līguma neizpilde izpaužas šādā veidā - ka atbildētāja nenodrošina prasītāju ar ēdienu, jo puses nedzīvo kopā; atbildētāja tikai dažas reizes bijusi atbraukusi viesos un atvedusi ēdienu; atbildētāja nenodrošina prasītāju ar kopšanu un apģērbu.

[6.3.2] Atbildētāja prasību neatzīst, norādot, ka 2007.gada 12.janvārī tikusi reģistrēta prasītāja un atbildētājas laulība, savukārt pušu faktiskā kopdzīve ilgusi jau kopš 2003.gada. Dzīvoklis adresē /adrese A/, kadastra Nr./kadastra numurs A/, ticis iegādāts 2005.gada 15.jūnijā par pušu kopējiem līdzekļiem kā laulāto kopējais miteklis.

Līdz pat 2018.gada oktobrim starp pusēm pastāvējusi kopīga saimniecība un laulāto mantiskās likumiskās attiecības, prasītājs pārsvarā dzīvojis adresē /adrese A/, bet kopš 2015.gada, kad viņš uzsācis pastiprinātu alkohola lietošanu, arvien biežāk dzīvojis vasarnīcā Sējas novadā.

Atbildētāja laulāto kopdzīves ietvaros apgādājusi prasītāju ar visu nepieciešamo, kā arī veikusi maksājumus par nekustamā īpašuma Sējas rajonā uzturēšanu, kā arī dažkārt maksājusi uzturlīdzekļu summu uz prasītāja kontu.

[6.3.3] Izvērtējot pušu argumentus Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka pušu 2007.gada 12.janvārī slēgtā laulība arī šobrīd nav šķirta, kaut arī nav strīdu, ka šobrīd puses dzīvo dažādās dzīvesvietās. Lietā nav strīdu, ka pušu kā laulāto mantiskajās attiecībās pastāv likumiskais mantas režīms. Prasītājs minētos faktus nav apstrīdējis.

Atbildētāja pirmās instances tiesā iesniegusi rakstveida pierādījumus par saviem veiktajiem maksājumiem un izdevumiem par pušu kopējo dzīvesvietu - dzīvokli /adrese A/, kurā puses dzīvojušas kopā līdz 2018.gada oktobrim, un pierādījumus par saviem veiktajiem maksājumiem par prasītājam piederošo nekustamo īpašumu /adrese C/, kur prasītājs pārsvarā dzīvojis kopš 2015.gada vidus.

Prasītājs šos pierādījumus pēc būtības nav apstrīdējis, kā arī nav pamatoti iebildis, ka viņš pats būtu veicis atbildētājas norādītos maksājumus.

[6.3.4] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa savā spriedumā minētos pierādījumus atteikusies vērtēt, norādot, ka atbildētājas uzturdošanas pienākums prasītājam nav iestājies. Ņemot vērā, ka minētais pirmās instances secinājums nav pamatots, jo atbildētājas uzturdošanas pienākums ir iestājies, jo lietā nav strīdu par uztura līguma spēkā esamību, bet ir tikai strīds tikai par tā izpildi, Civillietu tiesas kolēģija veic pierādījumu novērtējumu.

[6.3.4.1] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi: viņas veiktie maksājumi par dzīvokli /adrese A/ laika periodā no 2014.gada līdz 2018.gadam (kad dzīvokli lietojis arī prasītājs); maksājumi par dzīvokļa komunālajiem maksājumiem; maksājumi par prasītājam piederošo nekustamo īpašumu /adrese C/(nodokļu maksājumi, elektrības maksājumi); maksājumi AS "Swedbank" uz atbildētāja kontu 870 *euro* apmērā (lietas 38.-136.lapa), kurus prasītājs pēc būtības nav apstrīdējis, liecina par faktu, ka atbildētāja kā laulātā ir piedalījusies kopējos ģimenes maksājumos un šie maksājumi vienlaikus ir kvalificējami arī kā uzturdošanas pienākuma izpilde atbilstoši uztura līgumam.

[6.3.4.2] Lietā nav strīda, ka prasītājs kā uztura ņēmējs norādījis uz saistību vispārēju formālu neizpildi, nenorādot konkrētus aprēķinus par neizpildīto uzturdošanas saistību apjomu un to, ko atbildētājai bija jādara, bet viņa nav darījusi.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka puses uztura līguma p.4.2. bija vienojušās, ka uztura groza vērtība ir LVL 176,74 mēnesī, kas atbilst 247,07 *euro*, tādējādi atbildētājai ar saviem maksājumiem un darbu nav pienākums dot uzturu lielākā apmērā par pielīgto.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas iesniegtie pierādījumi apliecina, ka viņa nodrošinājusi prasītāju ar dzīvesvietu un citām uztura vajadzībām, kā arī atbildētājas veiktie maksājumi atbilst līguma p. 4.1. noteiktajam.

Minēto apstākļu dēļ Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē uztura līguma neizpildīšanu, atbildētājas kā uztura devējas vainas dēļ.

[6.4] Prasītāja argumentu, ka to, ka līgums ir fiktīvs atbilstoši Civillikuma 1438.pantam, jo uztura līgums noslēgts starp diviem laulātājiem un līdz ar to ir grūti atšķirt kādā statusā katrā konkrētajā brīdī atbildētāja rūpējas par prasītāju, piemēram, vai gatavo viņam ēst laulātās statusā vai uztura devējas statusā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu, jo Civillikums neaizliedz slēgt uztura līgumu starp laulātajiem, savukārt likumisko pienākumu apjoms starp laulātajiem tiek noteikts brīvprātīgi, laulātajiem par to vienojoties, jo neviena likuma norma neuzliek pienākumu vienam laulātajam obligāti gatavot ēdienu otram laulātajam.

Lietā nav konstatējams neviens pierādījums apstāklim, ka uztura līgumā pušu griba tikusi izteikta tikai izskata dēļ. Līdz ar to šis arguments ir noraidāms.

[6.5] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītājs vienlaikus cēlis prasību arī uz tā pamata, ka vairs nav ieinteresēts uztura līguma izpildē, jo viņa finansiālais stāvoklis ļauj viņam pašam sevi uzturēt.

[6.5.1] Prasītājs norādījis, ka gan slēdzot uztura līgumu un arī šobrīd pats spēj par sevi rūpēties; ka 2012.gadā, kad slēgts uztura līgums, prasītāja darba alga bija aptuveni USD 5700 mēnesī, kā arī šobrīd prasītājs turpina strādāt /darba vieta/ un pats par sevi rūpējas, pats apmeklē tiesas sēdes. Prasītājs uzskata, ka uztura līgumus parasti slēdz personas, kuri nevar par sevi parūpēties sava vecuma un/vai veselības stāvokļa dēļ, bieži tie ir vientuļi pensionāri, bet ne tādi kā prasītājs.

Atbildētāja iebilst uztura līguma atcelšanai un nevēlas no tā atteikties, norādot, ka līgums ir spēkā esošs un pildāms, vienlaikus paskaidrojot, ka ar šī līguma palīdzību, pēc prasītāja iniciatīvas, tika sakārtotas arī pušu kā laulāto mantiskās attiecības.

[6.5.2] Izvērtējot minētos argumentus Civillietu tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai secina, ka prasība celta uz vairākiem dažādiem un savstarpēji izslēdzošiem pamatiem, jo prasītājs vēlas līguma atcelšanu gan tālab, ka atbildētāja to nepilda un negādā viņam uzturu, gan tālab, ka viņš nav ieinteresēts līguma izpildē, jo viņam atbildētājs doto uzturu nemaz nevajag.

[6.5.3] Civillikuma 2104.pants paredz, ka abas puses var vienpusēji attiekties no līguma aiz iemesliem, kas norādīti 2193.pantā. Civillikuma 2193.pants paredz abu pušu tiesību vienpusēji attiekties no līguma pirms norunātā laika tecējuma, ja viņām ir svarīgi iemesli. Par svarīgu iemeslu galvenā kārtā atzīstams katrs tāds apstāklis, kurš aiz tikumības un savstarpējas taisnprātības apsvērumiem neļauj turpināt līguma attiecības. Jautājumu par tāda apstākļa esamību izšķir tiesa pēc sava ieskata.

Kaut gan prasība celta arī uz šī pamata Civillietu tiesas kolēģijas atzīst, ka apstāklis, ka prasītājam ir zudusi interese līguma izpildē (iespējams, ka šāda interese vispār nekad nav bijusi), nekādi nav uzskatāms par apstākli, kurš aiz tikumības un savstarpējas taisnprātības apsvērumiem neļauj turpināt līguma attiecības.

Arī prasītāja argumenti, ka viņam no pirmās laulības ir divi bērni, ar kuriem viņam ir sliktas attiecības, un nesaskaņas ar viņu māti /pers. C/ (pirmo laulāto), ir bijis patiesais iemesls uztura līguma slēgšanai un tālab līgums ir fiktīvs, nerada pamatu Civillikuma 2193.panta piemērošanai, jo šos apstākļus prasītājs zināja jau līguma slēgšanas brīdī, bet tie nav attiecināmi uz atbildētāju, kura darījumu slēgusi kā patiesi gribētu, lai tādējādi vismaz daļēji sakārtotu laulāto mantiskās attiecības.

[6.6] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība un prasītāja apelācijas sūdzība ir noraidāmas pilnā apmērā.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija vērš pušu uzmanību, ka līguma izbeigšana nevar notikt, ceļot tiesā prasību uz savstarpēji izslēdzošiem pamatiem, un norādot savstarpēji izslēdzošus apstākļus, bet var notikt arī ārpus tiesas ceļā, līdzējiem noslēdzot Atcēlējlīgumu Civillikuma 1862- 1866.pantu kārtībā un vienojoties par laulāto mantas sadali, ja par to pastāv strīdi.

Vērtējot pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība noraidīta pamatoti, bet spriedumā nepamatoti novērtētas pušu savstarpējās līgumiskās attiecības, kā rezultātā apelācijas instances tiesā prasība tiek noraidīta citu motīvu dēļ.

[6.7] Lietā konstatējams, ka iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 5,49 *euro* apmērā.

Ievērojot to, ka ceļot prasību prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu samaksātos izdevumus 3,20 *euro*, savukārt iesniedzot apelācijas sūdzību samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, kopā 8,57 *euro*, tad secināms, ka papildus ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi nav radušies.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 430., 432., 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par uztura līguma atcelšanu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamajiem īpašumiem.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesneši I.Ozola

N.Riņķis